

אנשים בעולם

הנסיכה מארגרט: האם יהיה הגבר במסיכה בעל חס' 3?

הצדקה שערך זה מכבר, ושבו נראתה מארגרט מחופשת כנסיכה סלפידית.

מצפים שנישואיהם של מארגרט וגורמן לונסדייל ייערכו עוד בטרם ייוולד נכדה הראשון של המלכה אליזבת.

בשעה שפיטר טאוסנר מבלה בסן זרמין דה פרה והלורד סנווארדן מגדל מישפחה בכפר אנגלי, מרגנים בחצר באקינגהם כי האיש עם המסיכה על עיניו, הוא מר מארגרט החדש. כך נראה גורמן לונסדייל, המו"ל המקסים ויפההתואר, איש חברה ידוע, כשהופיע בנשף

רומן פולאנסקי: להיח מוצארט

בין ערפדים ללוליות מצא לעצמו הבימאי רומן פולאנסקי את תפקיד חייו כשחקן: וולפגאנג אמדיאוס מוצארט. בתפקיד זה, התפקיד הראשי במחזה של פיטר שייפרס, אמדיאוס, נראה פולאנסקי בתמונה העליונה.

המחזה שכתב שייפרס על יחסי האיבה והקינאה בין מוצארט הצעיר, המוכשר והשחצן ואנתוניו סאליירי, המלחין האופנתי באותה תקופה בחצר הווינאית — הפך להיט בינלאומי.

פולאנסקי הופיע בתפקיד מוצרט בוורשה, ואחריכך ביים את המחזה בפאריס.

אדי בארקלי: חמיד השארת'

אח דלח ביתי פתוחה

אבל להבא אכתוב עליה:

אין צורך להכות - הדלת פתוחה

מי שחשב בליבו שעלילת התפוז המכאני שייכת לאיזשהו עתיד נורא, יכול להיווכח שוב כי טעות בידו. לא רק שאנתוני בריג'ס, מחבר הספר, חווה על בשרו חווייה נוראה שדמתה בפרטיה לאשר תיאר בספרו, כי אם גם האיש הנראה בתמונה כשמיצחו חבוש, היה קורבן להתקפה בנוסח זה.

למרבה האירוניה זהו לא רק איש מוכר בציבור, כי אם גם אדם שדלת ביתו לעולם אינה נסגרת. זהו אדי בארקלי, שהוא אולי האישיות המבוקשת ביותר מקרב הבהמה הצרפתית, הנראה בתמונה בחברת אשתו ותולו.

למי שאינו זוכר אותו, תזכורת קצרה: בארקלי הגיע לשיא הפופולריות שלו בשנות החמישים כמנצח על תזמורת משלו, שניגנה מוסיקה קלה, שירים בנוסח הים של טרנה, ועיבודים תזמורתיים נעימים לאוזן של שאסונים מפורסמים.

בארקלי הקים יחד עם אשתו באותם הימים, חברת-הקלטות שנקראה בשם, בארקלי. מאוחר יותר, כשסגנון הנגינה ומקצבי הוולס והפוקס-טרוט שהיו חביבים על בארקלי יצאו מן האופנה ופינו מקומם, לרוק של אדי מוצ'ל, וג'וני האלדריי, המשיכה תזמורתו של בארקלי לנגן בעיקר באתרי גופש.

בארקלי, גבר נאה, גבה-קומה ותכול-עיניים התגרש מאשתו הראשונה והחל מבלה בחברת הנערות היפות ביותר של צרפת. כגבר שגילו מעולם לא ניכר בו, מוסיקאי מתונן ובעל ממון, משך אליו תמיד כוכבות שחיפשו לעשות לעצמן קאריירה, זמרות שביקשו להתגלות ויפהפיות צעירות ממנו בשנים רבות.

עם אחת מהן, עזרה כבת 19 שענתה לשם כריסטין, הגיע לישראל מייד לאחר נישואיהם. הוא ביקש לגלות כישרונות ושמע בזה אחר זה עשרות זמרים ישראלים. רבים מאלה שגילה גשאר עימו בקשרי ידידות עמוקים, וראו בו אב מאמץ. למרות שהוא סבל מכמה התקפי-לב, לא ויתר בארקלי על אירוח אינטנסיבי, ודלת ביתו היתה תמיד פתוחה לאמנים ולמבקרים בלתי צפויים.

באחד האמשים ציפו בארקלי ואשתו לאורחים לארוחת-הערב, נשמע צילצול בדלת, שהיתה פתוחה, ומישהו נכנס פנימה. אך לא היו אלה האורחים הצפויים, כי אם שלושה פירחחים שפלוו הביתה. הם תקעו אקדח למותניו של בארקלי, עשו מהפיכה הגונה בבית, ולאחר שרוקנו כמה מגירות מתכשיטים, הסתפקו ב-5000 פרנקים צרפתיים ובכמה מכות יבשות.

אדי בארקלי לא איבד את חוש ההומור שלו: „להבא אכתוב על הדלת: „אין צורך לדפוק (בצרפתית משמעותו גם להכות) הדלת פתוחה!”

